

2. Osoby zajmujące stanowiska oficerów śledczych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury z dniem wejścia w życie ustawy podlegają mianowaniu na stanowiska asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Art. 116. Przepisy art. 71 i 74 stosuje się także do prokuratorów, którzy przeszli na emeryturę lub rentę przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 117. W sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie lub w przepisach szczególnych do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214 i z 1984 r. Nr 35, poz. 187), a w sprawach nie uregulowanych także w przepisach tej ustawy — przepisy Kodeksu pracy,

Art. 118. Ilekroć w ustawie jest mowa o ministrach, rozumie się przez to również przewodniczących komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych.

Art. 119. 1. Traci moc ustawa z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1980 r. Nr 10, poz. 30 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 120. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1985 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

139

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłaty leśnej.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 22 listopada 1973 r. o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. Nr 48, poz. 283 i z 1982 r. Nr 11, poz. 79) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1973 r. w sprawie opłaty leśnej (Dz. U. Nr 51, poz. 290 i z 1983 r. Nr 23, poz. 101) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłata leśna od 1 hektara obszaru lasów i gruntów leśnych stanowi rocznie równowartość pieniężną

0,25 q żyta, obliczoną według cen urzędowych obowiązujących w uspołecznionych jednostkach skupu dla zbóż kontraktowanych w dniu 1 stycznia roku, za który pobiera się opłatę leśną (z wyłączeniem premii okresowych); jeżeli obszar ten jest mniejszy od 1 ha, stosuje się równowartość proporcjonalnej ilości żyta, nie mniejszej jednak niż 0,05 q.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: *w. z. Z. Messner*

140

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1985 r.

w sprawie podziału inwestycji oraz zakresu, zasad i trybu ustalania ich lokalizacji.

Na podstawie art. 35 ust. 2 oraz art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 35, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Inwestycjami budowlanymi o znaczeniu krajowym są:

- 1) budowa zakładów górniczych podejmujących eksploatację złóż kopalin, których wydobywanie podlega prawu górniczemu, oraz zakładów podejmujących eksploatację złóż kopalin, których wydobywanie nie podlega temu prawu, jeżeli wielkość wydobycia przekracza 500 tys. ton rocznie,
- 2) budowa magistralnych rurociągów służących do przesyłania i rozdzielania paliw gazowych w krajowym systemie gazowniczym i rurociągów produktów naftowych o znaczeniu krajowym,
- 3) budowa elektrowni oraz elektrociepłowni i ciepłowni jądrowych,

- 4) budowa obiektów jądrowych i centralnych składowisk odpadów promieniotwórczych,
- 5) inwestycje w przemyśle kwalifikujące się do inwestycji centralnych i inwestycje o przyroście zatrudnienia powyżej 500 osób,
- 6) budowa magazynów surowców i produktów żywnościowych o pojemności składowej powyżej 60 tys. m³,
- 7) budowa magistralnych linii kolejowych o znaczeniu międzynarodowym i krajowym,
- 8) budowa autostrad i dróg ekspresowych,
- 9) budowa pozostałych dróg krajowych,
- 10) budowa lotnisk komunikacyjnych,
- 11) budowa portów morskich,
- 12) budowa portów śródlądowych,
- 13) budowa linii elektroenergetycznych o napięciu 400 kV i wyższym w krajowym systemie elektroenergetycznym,

- 14) budowa magistralnych linii telekomunikacyjnych oraz obiektów telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych o znaczeniu międzynarodowym i krajowym,
- 15) budowa stopni wodnych na wodach żeglownych, kanałów żeglugowych oraz rurociągów służących do przerzutów wód w ilości mającej znaczenie regionalne,
- 16) budowa szkół wyższych, instytutów naukowo-badawczych i inwestycje kwalifikujące się do inwestycji centralnych z zakresu ochrony zdrowia oraz kultury i sztuki,
- 17) inwestycje związane z obronnością i bezpieczeństwem kraju, wymagające utworzenia nowych terenów zamkniętych lub powiększenia istniejących,
- 18) inne inwestycje o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej, które Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zaliczy do inwestycji o znaczeniu krajowym.

2. Inwestycjami budowlanymi o znaczeniu wojewódzkim są:

- 1) budowa tłoczni i rozkładni gazu ziemnego, rozlewni i mieszalni gazu płynnego, rurociągów służących do przesyłania i rozdzielania paliw gazowych oraz rurociągów produktów naftowych obsługujących województwo,
- 2) inwestycje produkcyjne w przemyśle, z wyjątkiem inwestycji o znaczeniu krajowym,
- 3) budowa elektrociepłowni i ciepłowni konwencjonalnych oraz inne inwestycje zbiorowego zaopatrzenia miast w ciepło,
- 4) budowa linii kolejowych i obiektów budowlanych z nimi związanych nie zaliczonych do inwestycji o znaczeniu krajowym,
- 5) budowa przemysłowych bocznic kolejowych, z wyjątkiem bocznic i łącznic w granicach obszaru kolejowego,
- 6) budowa dróg wojewódzkich i związanych z nimi obiektów budowlanych,
- 7) budowa lotnisk gospodarczych,
- 8) budowa linii elektroenergetycznych o napięciu niższym niż 400 kV, w tym linii modernizowanych w ramach elektryfikacji wsi,
- 9) inwestycje z zakresu gospodarki wodnej i ochrony wód przed zanieczyszczeniem, zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych o zasięgu regionalnym,
- 10) budowa podstawowych urządzeń melioracji wodnych o znaczeniu wojewódzkim lub wykraczających poza teren jednej gminy (miasta i gminy),
- 11) budowa szkół ponadpodstawowych, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych i placówek opiekuńczo-wychowawczych,
- 12) budowa teatrów, kin, domów kultury, bibliotek i muzeów wojewódzkich,
- 13) inwestycje sakralne i kościelne, z wyjątkiem inwestycji związanych z gospodarstwem rolnym,
- 14) budowa szpitali, sanatoriów i innych obiektów służby zdrowia, z wyjątkiem obiektów o znaczeniu krajowym,
- 15) budownictwo mieszkaniowe realizowane w formach zorganizowanych,
- 16) budowa obiektów administracyjnych,
- 17) budowa domów towarowych i handlowych oraz ośrodków handlowo-usługowych, ogólnomiejskich i dzielnicowych,
- 18) budowa domów wczasowych, ośrodków turystycznych i wypoczynkowych oraz trwałych wolno stojących obiektów sportowych, hoteli, moteli i ośrodków kempingowych,
- 19) budowa stałych baz zaplecza produkcyjno-usługowego budownictwa, baz materiałowych, baz magazynowych, baz przedsiębiorstw realizujących prace geologiczno-poszukiwawcze, baz przedsiębiorstw transportu samochodowego,
- 20) budowa uprzemysłowionych wytwórni elementów wielkopłytowych dla budownictwa mieszkaniowego,
- 21) budowa resortowych i wojewódzkich ośrodków mechanicznego i automatycznego przetwarzania informacji,
- 22) budowa stacji i rozgłośni radiowych i telewizyjnych oraz urządzeń radiolokacyjnych,
- 23) inwestycje związane z obronnością na terenach zamkniętych i bezpieczeństwem kraju wraz z określonymi dla nich strefami ochronnymi, z wyjątkiem inwestycji o znaczeniu krajowym,
- 24) inwestycje realizowane na terenie portów morskich i śródlądowych,
- 25) budowa zakładów mechanizacji rolnictwa, uspołecznionych ośrodków gospodarczych produkcji rolnej, kombinatów szklarniowych, zakładów przemysłowego chowu zwierząt, a także obiektów weterynaryjnych o zasięgu regionalnym,
- 26) budowa wysypisk odpadów komunalnych i przemysłowych oraz wylewisk nieczystości, obsługujących obszar większy od jednostki podziału administracyjnego stopnia podstawowego,
- 27) budowa zakładów gospodarki uspołecznionej podejmujących eksploatację złóż kopalin, których wydobywanie nie podlega prawu górnictwu, jeżeli wielkość wydobycia nie przekracza 500 tys. ton rocznie,
- 28) budowa strażnic dla zawodowych straży pożarnych.

3. Inwestycjami budowlanymi o znaczeniu lokalnym są:

- 1) inwestycje przemysłowe, handlowe, usługowe, obsługi rolnictwa i inne, których realizacja jest związana z zaspokojeniem potrzeb danej jednostki podziału terytorialnego stopnia podstawowego,
- 2) inwestycje w dziedzinie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowych urządzeń kanalizacyjnych o znaczeniu nie wykraczającym poza obszar danej jednostki podziału terytorialnego stopnia podstawowego,
- 3) podstawowe inwestycje melioracyjne w granicach danej jednostki podziału terytorialnego stopnia podstawowego,
- 4) budowa dróg gminnych, lokalnych miejskich i zakładowych,
- 5) budowa strażnic dla ochotniczych straży pożarnych,
- 6) budowa przedszkoli, szkół podstawowych i żłobków nie objętych osiedlowym budownictwem mieszkaniowym,
- 7) inwestycje mające zaspokoić potrzeby lokalne w dziedzinie kultury, sportu, wypoczynku i ochrony zdrowia,

- 8) budowa wysypisk odpadów komunalnych i przemysłowych oraz wylewisk nieczystości, obsługujących obszar danej jednostki podziału terytorialnego stopnia podstawowego,
- 9) budowa zakładów podejmujących odkrywkową eksploatację złóż kopalin, których wydobywanie nie podlega prawu górnictwu, prowadzonych przez osoby fizyczne na podstawie przepisów o wykonywaniu i organizacji rzemiosła,
- 10) inne inwestycje, które nie są inwestycjami o znaczeniu krajowym i wojewódzkim.

§ 2. 1. Wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji wymagają inwestycje budowlane wymienione w § 1 oraz inwestycje polegające na rozbudowie, nadbudowie lub przebudowie obiektów budowlanych, których wykonanie mogłoby spowodować wprowadzenie, utrwalenie lub zwiększenie ograniczeń i uciążliwości, pogorszenie stanu ochrony środowiska, sanitarnego albo bezpieczeństwa ludzi lub mienia na terenach sąsiednich.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do znaków geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz ich zabudowy.

3. Ustalenia lokalizacji inwestycji nie wymagają:

- 1) obiekty budowlane w obrębie zamkniętych terenów związanych z obronnością i bezpieczeństwem kraju,
- 2) budynki i inne budowle państwowych gospodarstw leśnych na gruntach tych gospodarstw,
- 3) budynki przeznaczone do czasowego użytku inwestora lub wykonawcy w obrębie obszaru inwestycji — wyłącznie na okres realizacji inwestycji,
- 4) ustawianie barakowozów używanych przy wykonywaniu robót budowlanych oraz badań geologicznych, jeżeli nie spowoduje to skutków, o których mowa w ust. 1.

4. Na wniosek inwestora właściwy organ jest obowiązany ustalić lokalizację inwestycji nie objętych przepisami ust. 1 i § 1.

§ 3. 1. Wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji budowlanej poprzedza udzielenie wskazań lokalizacyjnych.

2. Inwestor, składając wniosek o udzielenie wskazań lokalizacyjnych, może przedstawić własne propozycje lokalizacyjne oraz wnosić o udzielenie kilku wskazań lokalizacyjnych, jeżeli okoliczności mające wpływ na lokalizację inwestycji pozwalają na dokonywanie wyboru miejsca lokalizacji.

3. Wskazań lokalizacyjnych udziela się na etapie programowania inwestycji.

§ 4. Udzielenia wskazań lokalizacyjnych nie wymagają inwestycje budowlane:

- 1) realizowane na posiadany przez inwestora gruncie, jeżeli grunt ten nie stanowi strefy ochronnej, nie nastąpi zmiana stosunków wodnych na terenach o szczególnych wartościach społeczno-gospodarczych, inwestycje nie wywołają dodatkowej szkodliwości i uciążliwości dla środowiska, mają zapewnione dostawy czynników energetycznych, a także zapewniony pobór odpowiedniej ilości wody i odbiór ścieków,
- 2) na terenie zespołu mieszkaniowego, objęte wspólnym programem inwestycyjnym,
- 3) melioracji wodnej szczegółowej w rolnictwie i leśnictwie,

4) związane z obronnością i bezpieczeństwem kraju, na terenach zamkniętych, jeżeli ich realizacja nie spowoduje konieczności zmiany strefy ochronnej oraz nie naruszy warunków, o których mowa w pkt 1,

5) sakralne i kościelne, realizowane na gruncie należącym do kościołów, związków wyznaniowych lub ich osób prawnych, jeżeli nie będą wymagały dodatkowej powierzchni gruntu oraz nie wywołają zmian w dotychczasowym funkcjonowaniu istniejącego układu zagospodarowania obszaru otaczającego,

6) osób fizycznych, jeżeli inwestycje będą realizowane na gruncie stanowiącym własność inwestora oraz będą miały zapewniony pobór wody i odbiór ścieków.

§ 5. 1. We wniosku o udzielenie wskazań lokalizacyjnych powinna być określona ogólna charakterystyka zamierzonej inwestycji oraz wymagania związane z jej realizacją i późniejszą eksploatacją, a w szczególności:

- 1) wielkość i rodzaj inwestycji, wyrażone wielkością niezbędnego do jej realizacji terenu, zatrudnienia, produkcji lub usług, oraz charakterystyka podstawowych obiektów budowlanych,
- 2) wymagania w zakresie obsługi komunikacyjnej, zaopatrzenia w energię i wodę oraz odprowadzania ścieków i odpadów,
- 3) przewidywane rodzaje, natężenia i zasięg zjawisk uciążliwych dla otoczenia, jakie powstaną w związku z realizacją i eksploatacją inwestycji, oraz sposób ich eliminowania lub zmniejszenia,
- 4) inne niezbędne badania, które określi organ udzielający wskazań odpowiednio do rodzaju inwestycji.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dotyczącego inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi należy dołączyć opinię rzeczoznawcy wskazanego przez właściwy terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska i gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego co do oddziaływania inwestycji na środowisko.

3. Inwestor przedstawiający własne propozycje lokalizacyjne, dotyczące inwestycji polegających na wydobywaniu i przeróbce kopaliny, dołącza do wniosku decyzję o zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej ustalającej zasoby złoża mającego stanowić podstawę zamierzonej inwestycji.

4. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy inwestycji związanych z obronnością i bezpieczeństwem kraju, z wyjątkiem określenia wielkości terenu niezbędnego do ich realizacji.

5. Wniosek o udzielenie wskazań lokalizacyjnych inwestor składa w trzech egzemplarzach. Własne propozycje dotyczące lokalizacji inwestycji liniowych i sieciowych inwestor przedstawia na odpowiednich mapach w liczbie egzemplarzy, którą określi organ udzielający wskazań lokalizacyjnych, odpowiednio do zasięgu inwestycji.

§ 6. 1. Komisja Planowania przy Radzie Ministrów w odniesieniu do inwestycji o znaczeniu krajowym:

- 1) określa propozycje wskazań lokalizacyjnych,
- 2) przedstawia wniosek inwestora o udzielenie wskazań lokalizacyjnych, wraz z proponowanymi przez siebie wskazaniem, do zaopiniowania zainteresowanym organom i instytucjom oraz właściwym terenowym organom administracji państwowej stopnia wojewódzkiego i właściwym organom wojskowym, informując o tym inwestora,

3) może przedstawić dodatkowe propozycje wskazań lokalizacyjnych, jeżeli dotychczasowe propozycje nie spełniają wymagań inwestora lub uzyskały negatywne opinie organów i instytucji wymienionych w pkt 2.

2. Jeżeli opinie, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są negatywne, a według oceny Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zlokalizowanie inwestycji w miejscu określonym we wskazaniach lokalizacyjnych jest zgodne z interesem społeczno-gospodarczym państwa — sprawę sporną rozstrzyga Prezes Rady Ministrów. W razie zakwestionowania wskazań lokalizacyjnych przez wojewódzką radę narodową, sprawę sporną rozstrzyga Rada Państwa.

§ 7. 1. Przy udzielaniu przez terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego lub podstawowego wskazań lokalizacyjnych dla inwestycji o znaczeniu wojewódzkim lub lokalnym stosuje się odpowiednio przepis § 6 ust. 1.

2. Jeżeli opinie terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego są negatywne, a według oceny terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego zlokalizowanie inwestycji w miejscu określonym we wskazaniach lokalizacyjnych jest zgodne z interesem społeczno-gospodarczym województwa — sprawę sporną rozstrzyga Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej. W razie zakwestionowania wskazań lokalizacyjnych przez radę narodową stopnia podstawowego, sprawę sporną rozstrzyga wojewódzka rada narodowa.

§ 8. 1. Podstawę opinii, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 2 i § 7 ust. 2, stanowi przede wszystkim analiza zgodności proponowanych wskazań lokalizacyjnych z regionalnym i miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz analiza skutków, jakie zamierzona inwestycja spowoduje w środowisku, rozwoju przestrzennym i społeczno-gospodarczym województwa oraz miasta, dzielnicy lub gminy.

2. Inwestor i terenowe organy administracji państwowej, dokonując analiz, o których mowa w ust. 1, udzielają sobie niezbędnych informacji dotyczących zamierzenia inwestycyjnego oraz możliwości jego realizacji i eksploatacji w danych warunkach terenowych.

3. Jeżeli z analiz lub ekspertyz, o których mowa w ust. 1 i § 5 ust. 2, wynika, że zasięg oddziaływania inwestycji na środowisko może wykrócić poza obszar województwa, w postępowaniu lokalizacyjnym uczestniczą również terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska i gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego, na których obszarze wystąpi to oddziaływanie.

§ 9. 1. W wyniku analiz, o których mowa w § 8, terenowe organy administracji państwowej uczestniczące w postępowaniu lokalizacyjnym przedstawiają warunki, które powinny zapewnić zharmonizowanie zamierzonej inwestycji z rozwojem przestrzennym i społeczno-gospodarczym województwa oraz miasta, dzielnicy lub gminy.

2. Przy przedstawianiu warunków należy uwzględnić:

- 1) ograniczenia wynikające z obowiązku ochrony powierzchni ziemi, a w szczególności gruntów rolnych i leśnych,
- 2) obowiązek ochrony zasobów i jakości wód powierzchniowych i podziemnych oraz ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem, jak również ochrony przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem jonizującym i elektromagnetycznym,

3) obowiązek ochrony złóż kopalin i prawidłowego wykorzystania ich zasobów,

4) warunki zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków i usuwania odpadów,

5) konieczność ochrony warunków sanitarnych i zdrowotnych ludności, w szczególności w wielkich skupiskach miejskich, terenów uzdrowisk, ośrodków i terenów rekreacyjnych i leczniczych, parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych, obszarów chronionego krajobrazu, terenów zieleni,

6) konieczność ochrony wartości kulturowych,

7) konieczność optymalizacji transportu kolejowego, drogowego i wodnego w drodze analizy tras, kierunków i odległości przewozowych oraz warunków na trasach i węzłach komunikacyjnych,

8) potrzeby związane z obronnością i bezpieczeństwem kraju.

3. Terenowe organy administracji państwowej przekazują opinie dotyczące proponowanych wskazań lokalizacyjnych wraz z warunkami do wiadomości organowi udzielającemu wskazań lokalizacyjnych oraz inwestorowi.

§ 10. Komisja Planowania przy Radzie Ministrów oraz terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego lub stopnia podstawowego, uwzględniając warunki i opinie, o których mowa w § 8 i 9, oraz ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, udzielają wskazań lokalizacyjnych dla danej inwestycji, najkorzystniejszych ze społecznego punktu widzenia.

§ 11. 1. Inwestor po otrzymaniu wskazań lokalizacyjnych uzyskuje opinię:

- 1) Ministra Gospodarki Materiałowej — dotyczącą obiektów składowych — baz magazynowych o pojemności składowej powyżej 60 tys. m³,
- 2) Ministra Górnictwa i Energetyki — dotyczącą elektrowni i zbiorników i stopni wodnych o piętrzeniu wody wyższym niż 1,6 m,
- 3) Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług — dotyczącą obiektów przetwórstwa spożywczego oraz baz magazynowych i domów towarowych o znaczeniu krajowym i wojewódzkim,
- 4) Ministra Komunikacji — dotyczącą inwestycji powodujących konieczność przewozów powyżej 100 tys. ton rocznie lub powyżej 10 wagonów na dobę,
- 5) Ministra Kultury i Sztuki — dotyczącą teatrów, muzeów, galerii wystawowych, domów kultury oraz inwestycji położonych w obrębie i bezpośrednim sąsiedztwie zespołów zabytkowych,
- 6) Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego — dotyczącą inwestycji naruszających obszar lub warunki ochrony terenów leśnych albo mogących naruszyć wartości przyrodnicze parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych oraz ich stref ochronnych i obszar chronionego krajobrazu,
- 7) Ministra Łączności — dotyczącą inwestycji, które mogą w istotny sposób spowodować pogorszenie istniejących warunków przesyłania i odbioru programów radiofonicznych i telewizyjnych,
- 8) Ministra Oświaty i Wychowania — dotyczącą szkół ponadpodstawowych, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, poza ośrodkami dla upośledzonych umysłowo, państwowych młodzieżowych ośrodków wychowawczych i zakładów kształcenia nauczycieli,

- 9) Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych — dotyczącą inwestycji o zatrudnieniu lub przyroście zatrudnienia powyżej 500 osób,
- 10) Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej — dotyczącą inwestycji przemysłu rolno-spożywczego i magazynów surowców i produktów żywnościowych o pojemności składowej powyżej 30 tys. m³, zakładów przemysłowego chowu zwierząt powyżej 5 tys. stanowisk oraz obiektów weterynaryjnych o znaczeniu wykraczającym poza obszar województwa,
- 11) Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej — dotyczącą szpitali, sanatoriów oraz średnich i policealnych szkół medycznych,
- 12) Ministra — Kierownika Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Głównego Inspektora Sanitarnego — dotyczącą inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi,
- 13) Ministra — Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń — dotyczącą instytutów naukowo-badawczych,
- 14) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki — dotyczącą obiektów jądrowych oraz centralnych składowisk odpadów promieniotwórczych,
- 15) Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej — dotyczącą inwestycji, które wymagają opracowania koncepcji programowych w zakresie energetyki,
- 6) Komendanta Głównego Straży Pożarnych — dotyczącą strażnic terenowych zawodowych straży pożarnych,
- 17) właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — dotyczącą inwestycji, które w istotny sposób oddziałują na gospodarkę sąsiednich województw,
- 18) właściwego organu administracji morskiej — dotyczącą inwestycji realizowanych na obszarze portów morskich,
- 19) właściwego okręgowego urzędu górniczego — dotyczącą inwestycji zlokalizowanych w obrębie terenów górniczych,
- 20) właściwych organów podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych — dotyczącą inwestycji, które mają być zlokalizowane na terenach sąsiadujących z terenami zamkniętymi resortu spraw wewnętrznych.

2. Opinie, o których mowa w ust. 1, powinny być udzielone w terminie czternastu dni.

3. W celu uzyskania opinii inwestor przedstawia odpowiednie opracowania studialne.

§ 12. Jeżeli z planu zagospodarowania przestrzennego wynika, że inwestycja nie będzie mogła być zlokalizowana na obszarze objętym planem, wniosek inwestora o udzielenie wskazań lokalizacyjnych przekazuje się odpowiednio terenowemu organowi administracji państwowej wyższego stopnia albo Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. Właściwy organ, po sprawdzeniu celowości i możliwości udzielania wskazań na innym terenie, udzieli bądź odmówi udzielenia takich wskazań.

§ 13. 1. Inwestor opracowuje dla interesujących go wariantów wskazań lokalizacyjnych elementy założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji, niezbędne do podjęcia decyzji o wyborze wariantu, i uzgadnia z terenowymi organami administracji państwowej warunki realizacji i eksploatacji inwestycji.

2. Na podstawie opracowań i uzgodnień, o których

mowa w ust. 1, inwestor dokonuje wyboru najkorzystniejszego wariantu wskazania lokalizacyjnego, zawiadamia o tym organ, który udzielił wskazań, i zawiera z terenowym organem administracji państwowej umowę w sprawie realizacji inwestycji, określającą w szczególności wzajemne zobowiązania i świadczenia inwestora i terenowego organu administracji państwowej, związane z realizacją inwestycji i przyszłym funkcjonowaniem budowanego obiektu.

3. Umowę, o której mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — w odniesieniu do inwestycji o znaczeniu krajowym i wojewódzkim,
- 2) terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego — w odniesieniu do inwestycji o znaczeniu lokalnym.

4. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego przy zawieraniu umowy, o której mowa w ust. 3 pkt 1, uwzględnia potrzeby lokalne określone w opinii właściwej miejscowo rady narodowej stopnia podstawowego oraz ustalenia wojewódzkiej rady narodowej dotyczące określonej inwestycji budowlanej.

§ 14. 1. W celu uzyskania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji budowlanej inwestor przedstawia właściwemu organowi wniosek o wydanie decyzji, dołączając, odpowiednio do rodzaju inwestycji:

- 1) program i charakterystykę techniczno-użytkową inwestycji, dane dotyczące wielkości i struktury przewidywanego zatrudnienia oraz zasady rekrutacji pracowników,
- 2) dane dotyczące wielkości potrzebnego terenu i szczególne wymagania w tym zakresie,
- 3) informacje dotyczące zapotrzebowania na paliwa, energię i wodę, ilości i przybliżonego składu ścieków i odpadów oraz warunki obsługi komunikacyjnej i transportowej,
- 4) dane dotyczące ilości, przybliżonego składu i zasięgu oddziaływania zanieczyszczeń wydalanych do atmosfery oraz przewidywanego stopnia uciążliwości i ograniczeń, które inwestycja spowoduje na terenach otaczających, a w razie potrzeby ustanowienia strefy ochronnej — materiały i dane uzasadniające rozmiary, sposób zagospodarowania oraz warunki użytkowania terenu tej strefy,
- 5) analizę bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej obiektów jądrowych oraz centralnych składowisk odpadów promieniotwórczych, sporządzoną zgodnie z wytycznymi Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,
- 6) dwie kopie mapy zasadniczej zawierającej w swej treści istniejące uzbrojenie terenów, obejmującej teren inwestycji (strefy ochronnej), z oznaczoną ewentualnie własną propozycją miejsca realizacji inwestycji,
- 7) wyciąg z ewidencji gruntów zawierający wykaz właścicieli nieruchomości i innych osób władających gruntami położonymi na terenie inwestycji, jeżeli właściwy organ nie zwolnił inwestora od obowiązku przedstawienia tych danych,
- 8) kopie dokumentów zawierających wymagane przepisami szczególnymi stanowiska właściwych organów administracji państwowej i jednostek organizacyjnych, a także kopie opinii, o których mowa w § 11 ust. 1.

2. Przedstawienie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie obowiązuje w odniesieniu do inwestycji realizowanych na terenach zamkniętych, istniejących i nowo tworzonych, związanych z obronnością i bezpieczeństwem kraju, oraz w obrębie portów morskich.

3. W celu uzyskania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji liniowej i sieciowej inwestor jest obowiązany przedstawić na dwóch kopiach mapy, zawierającej w swej treści istniejące uzbrojenie terenu, proponowany przebieg linii lub sieci, z oznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych związanych z inwestycją i ustanowienia strefy ochronnej, oraz odpisy wymaganego przepisami szczególnymi stanowiska właściwych organów administracji państwowej i jednostek organizacyjnych w sprawie proponowanego przebiegu linii lub sieci. Stanowiska dotyczące szczegółowego przebiegu linii lub sieci powinny być uzgodnione w ramach działających przy terenowych organach administracji państwowej stopnia wojewódzkiego zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej.

4. Jeżeli projektowany przebieg inwestycji liniowych i sieciowych powoduje konieczność wszczęcia postępowania administracyjnego w stosunku do większej niż 50 liczby stron, właściwy terenowy organ administracji państwowej może zawiadomić o decyzjach i innych czynnościach przez obwieszczenie oraz w prasie lokalnej.

5. Właściwy terenowy organ administracji państwowej może żądać przedstawienia dodatkowych materiałów i danych niezbędnych do wydania decyzji oraz większej liczby egzemplarzy kopii mapy, o której mowa w ust. 3.

6. Terenowy organ administracji państwowej uzależnia wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji od uprzedniego zawarcia umowy, o której mowa w § 13 ust. 2, jeżeli obowiązek jej zawarcia wynika z przepisu art. 43 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 35, poz. 185).

§ 15. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji budowlanej, poza wymaganiami określonymi w Kodeksie postępowania administracyjnego, powinna zawierać:

- 1) linie rozgraniczające teren inwestycji, jego przeznaczenie oraz w razie potrzeby obszar strefy ochronnej,
- 2) warunki techniczne realizacji inwestycji, a w szczególności:
  - a) główne zasady funkcjonalnego zagospodarowania terenu i powiązania z układem komunikacyjnym otoczenia oraz wskaźniki wykorzystania terenu,
  - b) zasady ukształtowania przestrzennego i architektonicznego zabudowy i zieleni, z określeniem nieprzekraczalnej linii i wysokości zabudowy,

c) dopuszczalny zakres ograniczeń w zagospodarowaniu terenów sąsiednich, z uwzględnieniem stanu ich zainwestowania, jeżeli przepisy prawa materialnego dają do tego podstawę,

3) podstawowe parametry techniczno-użytkowe inwestycji, a w szczególności dopuszczalny stopień i zakres zanieczyszczeń wydalanych do powietrza atmosferycznego, uciążliwości dla terenów otaczających oraz warunki zaopatrzenia w energię, wodę i odprowadzania ścieków i odpadów, jeżeli nie zostały określone inną decyzją administracyjną,

4) inne warunki i zalecenia wynikające z prawa materialnego, mające wpływ na rozwiązania projektowe inwestycji i realizację inwestycji towarzyszących i wspólnych,

5) termin ważności decyzji.

2. Jeżeli warunki techniczno-użytkowe, dotyczące w szczególności ochrony środowiska, wydobywania kopalin, poboru wody, odprowadzania ścieków, zużycia paliw i energii oraz bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej, powinny być określone odrębnymi decyzjami lub uzgodnieniami, decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji budowlanej wydaje się po uzyskaniu przez inwestora tych decyzji lub dokonaniu uzgodnień z właściwymi organami.

3. Zakres decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji budowlanej określony w ust. 1 pkt 1—4 powinien być dostosowany do rodzaju i wielkości inwestycji.

§ 16. 1. Komisja Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia Prezydium Rządu w okresach rocznych informacje o udzielonych przez siebie wskazaniach lokalizacyjnych oraz o decyzjach o ustaleniu lokalizacji, wydanych przez terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

2. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego przedstawiają Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w okresach rocznych informacje o ocenie przewidywanych zmian w rozwoju gospodarczym i przestrzennym województw w wyniku podjętych decyzji o ustaleniu lokalizacji.

§ 17. Hlekoć w rozporządzeniu jest mowa o terenowym organie administracji państwowej bez bliższego określenia, rozumie się przez to terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej.

§ 18. Traci moc uchwała nr 196 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1977 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski z 1983 r. Nr 32, poz. 179).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi rocznie 1600,— zł, półrocznie 1000,— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi 300,— zł.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tanka 3.

Zam. 0643-1300-85.

Cena 64,00 zł